

Godzina Polski

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

PRENUMERATA:

Miesięcznie Mk. 8.00. Kwartalnie Mk. 9.00.
Za odnośnienie do domu 40 fen. miesięcznie.
Prenumerata przez pocztę miesięcznie Mk. 8.40. Kwartalnie 10.20.

Cena numeru pojedynczego 15 fen.

Redakcja i Administracja w Łodzi,
Piotrkowska 86.

Redakcja i Administracja w Warszawie, Warecka 7.
Kantor w Warszawie, Kredytowa 18.

OGŁOSZENIA w Królestwie Polskim:

Zwyszajns: 50 fen. za wiersz petitowy jednoszpaltowy (na stronie sześć szpalt).
Drobno: 7 fen. za wyraz, najmniej 75 fen.
Nadsyłane (po tekście): Mk. 1.25 za wiersz petitowy (str. 4 szp.).
Reklami: 1 Mk. za wiersz petitowy (str. 4 szp.).
W dziale handlowym: Mk. 1.25 za wiersz petit. (str. 4 szp.).

F.L.JE. Częstochowa: ul. Panny Marii 26; Tomaszów: F. Gomuliński; Płock: Admin. „Kurjera Płock.”; Fabjanice: ul. Zamkowa 11; oraz w Sosnowcu, Kaliszu, Łowiczu, Łomży i Będzinie. **KANTORY:** w Kielcach, w Koluszkach, w Mławie, w Matkoni, w Pułtusku, w Siedlcach, w Sieradzu i t. d.

Losy pruskiej reformy wyborczej.

(o) Niedawno podaliśmy wiadomość o odrzuceniu przez komisję sejmową dla reformy wyborczej tego paragrafu, który przewiduje równe prawo wyborcze dla wszystkich. Czynu tego dokonano większością 20-tu głosów przeciwko 15-tu. W miejsce projektowanego przez rząd równego prawa wnieśli pruscy konserwatyści i wolno-konserwatyści poprawkę, która zmieniła ma w przyszłości trzyklasowy system wyborczy na sześcioklasowy.

Szesnastu reprezentantom obu partii konserwatywnych przyszło z pomocą czterech narodowych liberałów. Przeciwno wnioskowi konserwatystów głosowało 2-ch narodowych liberałów, centrowy, postępowcy, socjaliści i politycy.

Przyjęty przez komisję wniosek konserwatystów przewiduje dla każdego wyborcy głosy dodatkowe i to po jednym głosem więcej.

1) skoro wyborca posiada majątku ponad 6,000 mk.

2) dochód jego roczny wynosi więcej niż przeciętny dochód mieszkańców odnośnej gminy, albo ponad 3,000 mk.

3) skoro jako pracodawca zatrudnia przynajmniej jednego ubezpieczonego w kasie dla urzędników prywatnych lub dwóch ubezpieczonych w kasie chorych.

4) posiada więcej niż dwa hektary ziemi.

5) posiada wyższe wykształcenie.

6) przekroczył 50-ty rok wieku, lub ma troje dzieci ponad lat czternaście z wliczeniem choćby już nieżyjących.

Innymi słowy, zamożni pracodawcy, posiadający majątek ziemski, wyższe wykształcenie etc. mogą mieć nawet po 6 głosów.

Prasa konserwatywna powstrzymuje się na razie od omawiania tej uchwały, podając ją bez uwag pod niewinnym nagłówkiem: „Przyjęcie prawa pluralnego”. Natomiast prasa lewicowa wytacza oskarżenie przeciwko konserwatywnym wnioskodawcom, dowodząc, że powzięta przez konserwatywną większość komisji uchwała ma pobudki i charakter plutokratyczny.

Podnosi ona przede wszystkim, że pokrzywdzone są tych, co czasu wojny wskutek służby wojskowej utracili swój byt samodzielny, a noszą państwu trud i krew swą w ofierze, podczas gdy pozostali w domu mogli korzystać z zarobków wojennych i powiększać swój majątek. Tamtym, po części kalekom i wężystości zrujnowanym, przyznaje się w przeważnej mierze tylko jeden głos, tym zaś, w nagrodę za to, że mogli się dorobić, więcej głosów.

Rząd pruski docenia też widocznie ten sentyment i dlatego to pośpieszył przedstawiciel jego z oświadczeniem przeciwko „rozwódzeniu zasady równouprawnienia”.

Półurzędowy organ „Nerd. Allg. Zeitung” pisze, iż powiedziane już poprzednio, że rząd użył jest gotów „wszelkich środków konstytucyjną dozwolonych” celem przeprowadzenia swego projektu odnośnie do równego prawa wyborczego. Wątpliwym jest tylko, kiedy tych środków użyje? Już dzisiaj bowiem nadmienia tenże organ, iż nie zamierza dopóty z nich korzystać, dopóki istnieć będą widoki pomyślnego załatwienia sprawy. Przypuszczając zatem można, że tymczasem rząd będzie się spokojnie przyglądał dalszemu postępowaniu pruskich konserwatystów, którzy świadomie zmierzają do utrzymania kurateli politycznej nad masami.

Terytorjum austro-węgierskie wolne od nieprzyjaciół.

Komunikaty niemieckie.

Berlin. (Urzędowo). Wielka kwatery główna donosi dnia 14 marca:

Zachodni teren walk.

Artylerja nieprzyjacielska działała raźnie w niektórych odcinkach między Lys a Skarpa, po obu stronach Mozy i w Sundgau w okolicy Altkirch. Na reszcie frontu panował również energiczny ogień przeskodowy. Mniejsze walki piechoty na terenach przedokopowych.

W walce w przestworzach i z ziemi zestrzelono wczoraj 17 latawców nieprzyjacielskich i 3 balony. — Z eskadry szybującej do Ereiburga stracono na froncie 3 latawce.

Rotmistrz hrabia Richthofen odniósł w powietrzu 65 zwycięstwo.

Wschodni teren walk:

Wojska niemieckie, posuwające się w porozumieniu z rządem rumuńskim, od Braiły przez Gałac i Bendery ku Odesie, zajęły to miasto po walkach z bandami pod Moldowarką. W ślad za nimi przybyły od Żmerynki wojska austro-węgierskie.

Z innych widowni wojny nie nowego.

Pierwszy general-kwatermistrz Ludendorff.

Sprawozdanie admirałcji niemieckiej.

Berlin. Urzędowo donoszą 14 marca: W związku z podróżą patrolową po morzu Północnym jeden z hydroplanów naszych komendant porucznik Dietrich, obrzucił w noc z 13 na 14 marca skutecznie bombami port i urządzenia przemysłowe Hartlepoolu. Statek powietrzny pomimo silnego chwilami przeciwdziałania nie odniósł żadnych uszkodzeń.

Szef sztabu admirałcji.

Komunikat turecki.

Konstantynopol, 14 marca. (T. wł.) Główna kwatery donosi 13 marca:

Na froncie palestyńskim 12 marca ożywiła się znowu działalność bojowa. — Nieprzyjacieli o godz. 6 m. 30 rano zaatakował linię Kafr, Kasun — Medzeljaba — Bollut — Pisane. W ogniu flankowym artylerji naszej nieprzyjacieli poniosł krwawe straty. Atak przeciwnika rozehwał się. Tylko pod Medzeljaba i Bolluten nieprzyjacieli po gwałtownej walce z blizła zdołał zyskać nieco terenu.

Dalej na wschód nieprzyjacieli uderzył na wzgórze Kafler maliku i

(wieczorowy).

Berlin. (Urzędowo). Wielka kwatery Główna donosi 14 marca wieczorem:

Z terenów walk nie doniesiono nic nowego.

Komunikat austriacki.

Wiedeń. Urzędowo donoszą 14 marca:

Wschodni teren walk.

Rumunowie opuścili i ostatni wąski, okupowany przez nich, odcinek austriackiego i węgierskiego terytorjum. Wschód monarchji po 3 i pół letniem ciężkiem jarzmie niewoli jest znów całkowicie wolny.

Odesa od wczorajszego popołudnia znajduje się w rękach sprzymierzeńców. Podczas gdy od strony zachodniej wkraczały do niej bataljony niemieckie, przez dworzec kolejowy weszły do miasta przednie straż dywizji austriacko-węgierskiej, prowadzone przez gen. majora Alfreda v. Seidlera.

Włoski teren walk:

Włoskie stanowiska polowe na południowym zboczu Passubio zostały wczoraj na znacznej przestrzeni wysadzone w powietrze. Działanie miny naszej było straszliwe. Nasze oddziały zajęły pole wyrw.

Szef sztabu generalnego.

Tell Msettera, jak również na przyczółek mostowy na wschodzie od Jericho. Zabrano jeńców i karabiny maszynowe.

W Erzerumie w ręce nasze wpadły działa i wiele amunicji. Armiejscy stracili około 2000 ludzi.

Na wybrzeżu wojska nasze zbliżają się do dotychczasowej granicy kraju.

Atak lotniczy na Hull.

London, 14 marca. (T. wł.) Biuro Reutersa donosi urzędowo dn. 13 marca: Według otrzymanych tymczasem wiadomości, 3 sterowce nieprzyjacielskie przeleciały wczoraj pomiędzy godz. 8 m. 30 a godz. 10 wieczorem nad wybrzeżem Yorksbirn. Tylko jeden z nich odważył się zbliżyć do ufortyfikowanego miasta, a mianowicie do Hull, i rzucił tam cztery bomby.

Obydwa pozostałe sterowce krążyły w ciągu kilku godzin nad różnymi okręgami, a następnie skierowały się ku morzu.

Burliwe posiedzenie parlamentu.

Wiedeń, 14 marca. (T. wł.) Na dzisiejszym posiedzeniu parlamentu docho-

dziło do takich tumultów, jakich tu jeszcze nie widziano. Podczas obrad nad podwyższeniem płacy dla duchowieństwa katolickiego czeski demokrat socjalny Saukuf mówił o braku żywności w Pradze. Poseł Wolf zawał do mówcy: „Wy, obywatele ziemscy, niechciecie dostarczyć Jestsście sprzymierzeńcami Anglii!” Okrzyki te wywołały olbrzymią wrzawę. Czesi grozili Wolfowi pięściami, zasypując go wymysłami. Pos. Maschata rzucił w Wolfa kawałkiem cukru. Nastąpiła ogólna bijatyka. Dopiero po dziesięciu minutach zdołano przywrócić porządek i spokój.

Sprawa interwencji Japonii.

Haga, 14 marca. (T. wł.) „Exchange Telegraph” donosi z Tidtsinnu, iż do Tokio przybyły ważne depesze, które były przyczyną, iż rada senjorów została bezwzględnie zwolana. Prawdopodobnie w poniedziałek zapadnie definitywna uchwała.

Tymczasem zaś do Waszyngtonu nadeszła depesza iskrowa, głosząca, iż Francja oświadcza bezwarunkowo swą zgodę na interwencję japońską na Syberji. Zgoda Anglii zależy w chwili obecnej od stanowiska Ameryki, lecz Ameryka obawia się, iż jeżeli zezwoli na interwencję, ściągnie na siebie nienawiść Rosji. Komisja senatu amerykańskiego zawiesiła na kilka dni swe posiedzenia. Spodziewają się, iż w tym okresie zapadnie jakaś uchwała.

Genewa, 14 marca. (T. wł.) O syberyjskich planach Japonii nadchodzą znowu nader sprzeczne wiadomości. „Daily Mail” donosi z Waszyngtonu: Rząd japoński został powiadomiony przyjaźnie w drodze półoficjalnej o stanowisku Stanów Zjednoczonych. Przypuszczają, że Japonia nie jest jeszcze zupełnie zdecydowana na działanie.

„Matin” donosi z Nowego Jorku, iż poseł japoński w Waszyngtonie oznajmił, że bez wyraźnej uprzedniej zgody rządu amerykańskiego Japonia nie przystąpi do żadnej akcji militarnej na Syberji.

„Corriere della Sera” pisze: W Ameryce opowiadają o dywizji północno-syberyjskiej, która ma wziąć udział w akcji syberyjskiej po stronie Japonii. Natomiast wspólne wystąpienie Chin i Japonii przeciwko Rosji jest mało prawdopodobnem. Inne doniesienie, otrzymane w Londynie z Tientsinnu, głosi, iż pertraktacje pomiędzy Japonją i „rządem syberyjskim” zostały już rozpoczęte.

London, 14 marca. (T. wł.) „Daily Mail” donosi z Waszyngtonu pod datą 11 marca: Poseł chiński w Tokio donosi, iż dotychczas nie był w stanie udzielić pewnych informacji o ostatniej decyzji Japonii, dotyczącej Syberji. Rząd chiński upoważnił posła do zakomunikowania, iż Chiny współdziała będą z zarządzeniami, mającymi rozwiązać narazie kwestję rezyjską, oraz że uregulowanie spraw szczególnych pragnie pozostać w spokoju do chwili powrotu posła japońskiego do Pekinu.

Poselsiwo fińskie w Berlinie.

Berlin, 14 marca. (T. wł.) — Gdy w przewidywaniu zawartego traktatu pokojowego zostają podjęte stosunki dyplomatyczne pomiędzy Rzeszą niemiecką i republiką fińską, w Berlinie utworzone poselstwo fińskie, które pod kierownictwem posła rzecz radcy stant Hjelta rozpoczęło swą działalność. Biura poselstwa mieszczą się przy ul. Wiehman-na 28.

Koalicja żąda od Holandji wydania wszystkich okrętów.

Amsterdam, 14 marca. (T. wł.) Przewodniczący Biura Wolffa w Amsterdamie dowiaduje się, że poseł angielski w Hadze w imieniu rządów koalicyjnych i Stanów Zjednoczonych zażądał od Holandji wysłania całego tonażu okrętowego w zamian za odpowiednie stawki przewozowe i zastąpienie okrętów storpedowanych po wojnie dla jazdy również w obrębie obszaru blokowanego. Rządowi holenderskiemu pozostawiono na odpowiedź termin ośmioldniowy. Gdyby zaś nie zechciał on ustąpić żądaniom koalicji, wówczas zostaną zarekwirowane okręty holenderskie w portach Stanów Zjednoczonych, zaś okręty holenderskie, przebywające na morzu, ulegną konfiskacie. Rządy koalicyjne w wypadku tym nie dostarczą również zboża.

Haga, 14 marca. (T. wł.) — Nieuwe Courant pisze z okazji oświadczenia ministra spraw zagranicznych, dotyczącego stanu rokowań z rządami koalicji: Znaczy to, że Holandji ma być odjęta jedyna istniejąca jeszcze możliwość pozyskania koniecznej zgody Niemiec na umowę tym-

czasową, oraz nieobliczalnie zwiększy się możliwość tej ewentualności, iż tawarzystwa okrętowe z tonażu okrętowego, który muszą oddać do dyspozycji koalicji, nigdy nie już nie zobaczą. Umowy z Ameryką i koalicji zostałyby tem samem tymczasowo lub ostatecznie zawieszane, gdyby nie stało się coś zupełnie niespodzianego „Nasi przyjaciele zamorscy — dodaje „Nieuwe Courant“ — pozbawili nasz naród wszelkiej możliwości i pechają nas, o ile chcemy uniknąć głodu, braku pracy i nędzy narodowej, bardziej jeszcze w ramiona Niemiec. „Potrzeba wojny“ nie zna widocznie u przeciwników wszechmocnego militarysty żadnych granic“.

Haga, 14 marca. (T. wł.) „Het Vaterland“ pisze, iż cały naród holenderski stanął w tej ważnej chwili po stronie rządu. Nota londyńska stwierdza, na jak poniżających warunkach Ameryka nie tylko obejmuje okręty, lecz i chce je używać. „Het Vaterland“ zaznacza, iż okręty holenderskie, znajdujące się obecnie w portach koalicji, zostaną prosto zabrane.

„Telegraph“ filoangielski mówi bardzo ostro nie o nocie, podkreślając, iż przyszłością Holandji jest morze.

Zmyślone donie i nie.

Rzym, 14 marca. (T. wł.) „Osservatore Romano“ polemizuje z „Matinem“ i utrzymuje, iż doniesienie tego pisma, w myśl którego mocarstwa centralne miały usiłować za pośrednictwem Watykanu zabiegać w Ameryce o pokój, oraz że Watykan pertraktował z kilkoma sprzymierzeńcami, szczególnie zaś z Ameryką, jest zupełnie bezpodstawne. Dziennik ów nadmienia, że Watykan ani nie prowadził, ani też nie będzie prowadził podobnej akcji.

Przyszły kongres moskiewski.

Sztokholm, 14 marca. (T. wł.) Według wiadomości, otrzymanych dzisiaj z Moskwy, spodziewanym jest, iż posiedzenia kongresu moskiewskiego będą miały przebieg nader burzliwy. Opozycja, prowadzona przez Radka, który również wystąpił z komisariatu do spraw zagranicznych, pragnie rozpocząć bezzwłocznie agitację za podjęciem kroków nieprzyjaźnielskich. Radek zapowiada pozycyjnienie

wynurzeń. Stronnictwo przeciwnie Lenina zachowuje się natomiast powściągliwie, lecz i ono zgada się co do tego, że Rosja, gdy będzie znowu zdolną do walki, winna ponownie podjąć wojnę z Niemcami w myśl rewolucji socjalnej. Lenin jedynie odmawia Rosji zdolności bojowej na dłuższy przeciąg czasu.

Komisariat komu istyczny.

Sztokholm, 14 marca. (T. wł.) Przewodniczący komisariatu ludowego i centralnego komitetu wykonawczego „sowieców“ wyjechali wczoraj wieczorem z Petersburga do Moskwy. W Petersburgu utworzył się specjalny komisariat ludowy pod nazwą „Rady komunistycznej“. Rada ta znajduje się pod przewodnictwem Trockiego; otrzymała ona polecenie utrzymania porządku w Petersburgu.

Usunięcie kcmend n'ów włoskich.

Luzano, 14 marca. (T. wł.) Komenanci obrony powietrznej dla Neapolu, Foggia i Termoli, zostali usunięci za opieszałość.

rodzaju u nas) biblioteki czelego malarza M. Wawrzeńckiego mała, ale niepospolitej wartości książkę dotąd nieocenioną wedle zasług badacza księdza Wład. Siarkowskiego, członka Kom. Antrop. Akademji Umiejętności, złożoną w roku 1879 w druk. Jagiellońskiego p. t. „Materiały do Etnografji ludu polskiego z okolic Kielc“.

Tu znalazłem dekret Urzędu Wójtkowskiego, w którym zasiadali „famaty visi Stanislaus Gniewicz, Judex juratus, Gaspar Malek, scabinus juratus etc.“ — przedrukowany z akt miasta Słomniki za rok 1674.

Działo się to „we wtorek, dnia trzeciego po niedzieli trzeciej Trójcy Przenajświętszej owego roku“.

Oskarżona Krystyna Gajowa Danieleczka nie chciała się przyznać do czarów i zbierania rosy itp.

Owóż poddana została zwykłej na ówczesne próbie pławienia ze związanymi rękami i nogami, a ponieważ nie utonąła, otrzymane dowód, iż bawi się czarami i oddane ją „w ręce Mistrzowi dla lepszego wyronwienia strony czarowania i innych rzeczy“.

A zdana na tertury przez Mistrza fachu katechetycznego — wygadała wszystko!

Kady wyjaśnił się, że „Barłomiejowa Pileczka“ (oskarżycielka) „przyszła do mnie do domu“ (oskarżonej) „i przesłała mi, abym dała czas nie słonego, a przyniosła mi w ten czas grechu trochę i rzepty święte, a gdy dałam jej tego masła, to mi zaraz paskowała wszystko, że masło śmierdzące bywało i plugawe, a w szersze zawsze bywały robaki, nawet w mleku bywały robaki... i od tego czasu zawsze mi się psunje...“

„Gdy jej powiedziałem, żeby mi odesłała, tedy ona wedę przysłała na sieć, ale mi to niecz nie pomogło, tylko takie

masło bywało, że lojem a siemieniem śmierdziało trzy lata. Mówię to dobrym szumieniem y nie wiem więcej.“

Rozumiecie chyba, że za takie przestępstwo — co prawda, jeszcze i za „popiszowanie śmieszny świadka Kononczanej — „Krystyna Gajowa Danieleczka“, jakkolwiek „szynami rozpalonemi po bokach palona“ nie chciała się przyznać, to jednak dostatecznie przyłapaną przez to, iż „szama dobrowolnie wypływała przy pławieniu, co jest wielki dokument do czarów“ — została przez sąd skazana na ścięcie mieczem..

Był to jednak niezwykle łagodny wyrok (snać sąd miał w tym wypadku pewne wątpliwości), bowiem inna „czarownica, Dorota Pileczka, za takiej czary w tym-że roku i mieście, wedle dekretu sądowego, została „żywo ogniem spalona“, a to na mocy biblijnego przykazania: „Nie będziesz miał Bogów cudzych przedemną“, iż one „nie pamiętając, lekce o sobie poważała“... — jak wyraźnie mówi o tem dekret: „gdym przykazanie to jest między dziesięciorgiem pierwsze.“

Nie wiem, czy moja klientka żądać będzie zastosowania w danym wypadku tej ostatniej surowej kary — stosu, czy łagodniejszej — miecza; ale cytuję z nieocenionej książki ks. Siarkowskiego chciałem tylko udowodnić, że śmierdzące masło bywało i dawniej; nie trzeba się tedy tak bardzo dziwić, że dziś jeszcze cuchnie!... Jest to wpływ dawnej kultury, która „czaruje“ nas jeszcze do dziś..

Leo Belmont.

Niewinnie na śmierć skazani.

(o) W r. 1914 sąd polowy w Munkaczu na Węgrzech, pod przewodnictwem audytora Zagórskiego wydał wyrok, mocą którego skazano na śmierć i stracono jedenastu ludzi, których niewinność została potem udowodniona. Audytor Zagórski ma atali na sumieniu jeszcze inny wyrok, opiewający na śmierć i również po latach zniesiony, gdyż na skutek przeprowadzonych badań okazało się, że ludzie, którzy na podstawie tego wyroku straceni zostali, są niewinni.

We wrześniu 1914 r. sąd polowy w tymże Munkaczu skazał na śmierć księdza Berezowskiego, pisarza gminnego Kobylańskiego i rolnika Zabiaka. Wyrok został jeszcze tegoż dnia wykonany.

Powody skazania, uwidocznione w uzasadnieniu wyroku, rozpatrywane były przez sąd wojenny w Stryju, który w styczniu 1918 r. orzekł, że znosi wyrok przeciw trzem straconym oskarżonym w całej jego treści i oskarżonych uznaje się niewinnymi.

1. Znaleziona przy oskarżonym Berezowskim karta Węgier, Galicji i Bukowiny z rzekomą punktacją drogi, którą mieli iść roszanie przez Galicję, Węgry, aż na Serbję, pochodzi ze znanego szkolnego atlasu Kozeny, a rzeczoznawcy wojskowi orzekli, że nie można się na niej dopatrzeć jakiegos wykropkowania drogi, podkreślenia zaś pewnych miejscowości nie stoją w żadnym związku ze sobą i znajdują się w każdym używanym atlasie. Karta nie posiada żadnej militarnej ani taktycznej wartości.

2. Znaleziona przy oskarżonym zapiski, dotyczące siły poszczególnych części armji, nie odpowiadały wcale rzeczywistym stosunkom, a zatem nie mogły służyć celom szpiegowskim.

3. Kilka pudełek zapalek produkcji węgierskiej, stanowiące według pierwsze go sągu poważny dowód, że oskarżony przekradał się do Węgier, aby szerzyć rusofilską agitację i uprawiać szpiegostwo, mógł Berezowski nabyć w Galicji, w miejscen swego pobytu, gdyż nie nie dowodzi, że je nabył na Węgrzech.

4. Drobną kwotą 260 koron, znaleziona przy nim, nie może również świadczyć, że z jej pomocą chciał uprawiać szpiegowskie rzemiosło. Zwłaszcza sąd na podstawie zeznań wielu świadków przyznał do przekonania, Berezowski był gorliwym Ukraińcem i uciekał ze swej parafii na Węgry (pochwycony został na granicy) nie aby szpiegować, lecz prosto z obawy przed roszanami.

Wyniosło również na jaw, że dwie dalze osary, które poniosły śmierć, Kobylański i Zabiak, chciały się przedostać na Węgry, aby z polecenia wójta gminy ukraińskiej znajdujące się za granicą wojska austriackie o ukazaniu się oddziału 100 kozaków w pobliżu ich miejsca pobytu. Stracono ich również, jako rzekomych szpiegów.

Wyrok sądu wojennego, jak zaznacza krakowski „Naprzód“, z którego opis powyższy zaczerpnięto, zmazał z niezliczonych zarzutów zarzut zdrady i zrabab litował ich. Lecz kto zdoła zwrócić im głowie?

WARSZAWA.

Kalendarzyk

Dzisiaj: Longina żołą.
Jutro: Dyonizego.

Przyszły prezes ministrów.

(o) „Kurjer Warszawski“ donosi: „Ze źródła dobrze poinformowanego komunikują nam, że zamierzone jest powołanie kierownictwa nowego gabinetu ministerjalnego p. Janowi Kantemu Steczkowskiemu, b. ministrowi skarbu.“

O ocalenie Podlasia i Chełmszczyzny.

(o) W nadchodzącą niedzielę, o godzinie 11-iej, odbędzie się w kościele unickim przy ul. Miodowej, nabożeństwo błagalne o ocalenie ziem podlaskiej i chełmskiej Korony Polskiej.

Powrót uchodźców z Rosji.

(o) Rada kierowników ministerstw odbyła posiedzenie, na którym omawiano sprawę zorganizowania powrotu uchodźców z Rosji, w pierwszym rzędzie tych, którzy skoncentrowani są w Mińsku i jego okolicach. Zamierzony jest w najbliższym czasie, po uzyskaniu zgody wojskowych władz niemieckich, wyjazd na miejsce specjalnej komisji z ramienia rządu polskiego. Poza tem przedmiotem obrad Rady kierowników ministerstw była sprawa doraźnej pomocy dla inwalidów polskich, oraz stan rzeczy; jaki wytworzył się na rynku pieniężnym i kredytowym skutkiem spodziewanego napływu waluty rosyjskiej.

Związek Budowy Państwa Polskiego.

(o) W ostatnich dniach obradowała Rada Naczelna Związku Budowy Państwa Polskiego. Po omówieniu spraw statutowych i politycznych dokonano wyborów zarządu w składzie następującym:

A. Bieliński, prezes, ks. Maciej Radziwiłł i Marjan Zbrowski, wiceprezisi, dr. Rogoziński, W. Komarnicki, W. Kamiński i Grabiński sekretarze; Dzierzbicki, Antoni Luniewski, bar. Heydel, Galiński, Skotnicki, prof. Chaniewski, Luniewski Adam, prof. Handelsman, członkowie.

Warty w szpitalu.

(o) W szpitalu przy ul. Zakroczymskiej, w którym przebywają na kuracji prostytutki, zachowanie tych pacjentek jest tak naganne, że do utrzymania porządku władze okupacyjne zmuszone były postawić wartę wojskową. Wobec tego władze zwróciły się do magistratu z prośbą o wyznaczenia z kasy miejskiej kredytu na utrzymanie warty, koniecznej dla zachowania porządku w szpitalu i na ulicy.

Zgon Osterwy?

(o) Od osoby przybyłej z Rosji „Kurjer Polski“ dowiaduje się, jakoby znany artysta dramatyczny, J. Osterwa, zmarł na suchoty. Wiadomość ta wymaga jeszcze potwierdzenia.

Echa strzałów przy ul. Nowogrodzkiej.

Człowiek, którego oblegano onegdaj w domu № 3 przy ul. Nowogrodzkiej w ciągu 3-oh godzin, poczem padł trupem, nazywał się — jak stwierdzono ze znalezionych przy nim dokumentów — Aleksander Łupiński, miał lat 32, był z zawodu czeladnikiem szewckim. Zawód swój porzucił, w okresie zastoju w warsztatach szewckich i od dwu lat pracował jako służący w laboratorium apteki Żółkowskiego przy ul. Dzikiej 23.

Łupiński pozostawił żonę i czworo dzieci, przebywających chwilowo u krewnych na wsi. Ostatnio zamieszkiwał w domu № 21 przy ul. Dzikiej wraz z matką swoją i siostrą żony.

Przy zwłokach Łupińskiego znaleziono 2 rewolwery, (dużego i małego kalibru) oraz pewien zapas naboju.

Znaleziono też przy nim portfel, w którym znajdowało się 38 marek, paszporty na ziemniaki, bony chlebowe i list w formie odesdy do właścicieli aptek, wzywający ich do podwyższenia honorarjów. Portfel wraz z markami i paszportami znaleziono przedziurawiony kulą rewolwerową.

Zaloki ofotografowano. Około godziny 6-iej zabrano je do prosektojum.

Żądania woźnych sądowych.

(o) Woźni sądów polskich za pośrednictwem delegacji przedstawili wczoraj kierownikowi ministerjum sprawiedliwości szereg żądań ekonomicznych. Woźni żądają m. in. pensji miesięcznej w wysokości 250 mk., odzieży i obuwia, 10 godzinnej pracy.

NIBY FELJETONY.

Śmierdzące masło.

(o) Zadyszana, czerwona z gniewu, zboleła wtoczyła się do mego gabinetu i całą tuszą padła w fotel.

— Ależ adwokat micszkaszl! Czwarte piętro — skaranie Boskie!...

— Mogła pani nie fatygować się...

— A jakże! Mogłam?!... Mam sprawę. Akurat dla pana. Bo trza i procesować i ogłosić w gazetach.

I na biurko rzuciła mi pakietek, z którego natychmiast uniósł się fetor straszliwy.

— Co to jest?!

— Śmierdzące masło! Żeby pan widział, jacy są teraz ludzie podczas tej wojny! Wszystko się zepsuło! Takiego masła, jak świat światem nie było! Leży to u mnie dwa tygodnie, bo chciałam po dobru — żeby mi zwrócono pieniądze, i dano funt dobrej wa karę. Ale szelma kupcowa nie chciała. To teraz proszę ją skrzyć — i żeby kara była najsurowsza...

Bo takiego śmierdzącego masła jeszcze nigdy nie było; więc pan adwokat musi znaleźć w prawach najwyższą karę, jaka za takie rzeczy bywała... I żeby honorarjum za moją poradę zapłaciła tamta czarownica!...

I odeszła, zostawiając wonny pakietek na mojem biurku.

A ja pozostałem, medytując, jaką najwyższą karę znaleźć można w prawie za takie masło!

Znalazłem!

Moja klientka myliła się, że nie było nigdy takiego masła. Było... Jest i pretekst do ukarania kupcowej-czarownicy odpowiednią karą.

Miałem akurat pod ręką pożyczoną niezmiernie ciakawej (jedyną w swoim

ŁÓDŹ.

Z finansów miejskich.

Nadzwyczajne wydatki, spowodowane toczącą się obecną wojną zmusiły magistrat m. Łodzi dla pokrycia potrzeb miasta do załączenia kilku pożyczek, których ogólna suma wyniesie w końcu przyszłego roku budżetowego, t. j. z dniem 31 marca 1919 r. okragłą sumę 70,000,000 marek.

Oprocentowanie tych pożyczek wymagać będzie w roku budżetowym 1918/19 przeszło 3,000,000 marek i podnieść się w roku 1919 do przeszło 3 i pół miliona marek. Na pokrycie tych procentów miasto musi mieć odpowiednio dochody, które czerpać może jedynie z podatków. W tym celu magistrat, stosownie do zamierzenia budżetowego, opracowanego na rok 1918/19, które w najbliższym czasie przejdzie pod obrady Rady Miejskiej, projektuje pobranie następujących podatków:

1) od zabaw i widowisk mk. 180,000; 2) od piwa mk. 10,000; 3) od psów mk. 26,000; 4) od okien 75,000; 5) od biletów jazdy 600,000; 6) od gazu i elektryczności do celów oświetlenia 200,000; 7) gruntowego 650,000; 8) od nieruchomości — 900,000; 9) od dochodu 2,500,000 i 10) z kar za nieprzestrzeganie przepisów podatkowych 1,000, co wyniesie razem 5,162,000 marek.

Z powyższych sum pozycje 1—7 włącznie pobierane już były w roku 1917/18, ostatnie zaś trzy są nowe.

Odpowiednie ustawy przedstawione będą Radzie Miejskiej do zatwierdzenia. Podatek wymieniony w pozycji 8 pobierany był do 1-go kwietnia przez władze okupacyjne, jako podatek państwowy, z dniem zaś 1-go kwietnia 1917, na zasadzie prawa o podatku majątkowym, przekazany został gminom.

Z powyższego zestawienia widoczne jest, iż pokrycie procentów jest zapewne z wpływów podatkowych miasta.

Kronika łódzka.

Z łódzkiej M. R. O.

Łódzka Miejsca Rada Opiekuńcza w miesiącu lutym r. b. wykazuje: w przychodzie: Od Rady Głównej Opiekuńczej: z funduszu ogólnego mk. 25,000; z centralnej Komisji ratowania dzieci z funduszu Czerwonego Krzyża amerykań. 65,775; zwrot pożyczek mk. 948 fen. 40; ofiara p-ni A. Scheiblerowej dla najbiedniejszych do podziału przez gminy chrześcijańskie 80,000; drobne ofiary m. 110 i zaczerpnięte z funduszu specjalnych mk. 18,368 fen. 55, razem mk. 190,201 fen. 95.

Zaś rozchody jej wynosiły: zapomogi dla instytucji dziecięcych mk. 65,990; zapomogi dla różnych instytucji 4,488; drobne zapomogi mk. 2,307 fen. 50; wypłacono na zakup obuwia 35,000 i na administrację mk. 2,416 fen. 45 razem mk. 110,201 fen. 95.

Pozostaje do podziału przez komisje parafjalne złożona przez panią A. Scheiblerową suma 80,000 mk. dla najbiedniejszych osób z pośród gmin chrześcijańskich mk. 80,000 razem więc mk. 190,201 fen. 95.

Komitet świąteczny.

Stosownie do tradycji swojej z lat ubiegłych zorganizował zarząd „Koła pomocy dla legionistów“ i w tym roku specjalny komitet świąteczny celem zaopatrzenia żołnierzy polskich w upominki świąteczne, mające im zastąpić dawne „święcone“ w domu rodzinnym.

Komitet ten na posiedzeniu w dniu 13 b. m. pod przewodnictwem pp. d-rowej Mikulskiej, dr. M. Tomaszewskiej i J. Wojciechowskiej ustalił zasadę: że podarkami tymi obdzielą wszystkich naszych żołnierzy, bez względu na to, w jakich obozach względnie formacjach obecnie przebywają i obmyślił szereg imprez dochodowych, mających na celu gromadzenie ofiar na fundusz świąteczny.

Podobnie jak podczas kwesty gwiazdkowej zwrócił się komitet do szeregu instytucji i firm z prośbą o zarządzanie wśród ich współpracowników składki na ten cel, a wyniki jej ogłosi w pismach. Ponadto uproszone członkinie komitetu obejdą większe sklepy z propozycją odstąpienia pewnego rabatu od sprzedaży w przeznaczonym na ten cel dniu 21 ym b. m. ca, to jest w czwartek—firmy, które się na to zgodzą, będą podane do publicznej wiadomości. Prócz tego komitet przygotowuje jedną atrakcyjną imprezę o

charakterze dotychczas w Łodzi nieznanym, której szczegóły przechowuje na razie w tajemnicy.

Mianowanie.

Dotychczasowy pomocnik naczelnika centralnego biura magistratu p. Konrad Fiedler mianowany został kierownikiem biura wydziału szkolnictwa.

Ambulatorja szkolne.

Otwarte niedawno ambulatorja dla dzieci miejskich szkół początkowych są odwiedzane bardzo licznie przez dzieci szkolne, co wskazuje na ich istotną potrzebę. W ambulatorjach ordynuje 8 lekarzy specjalistów. Najwięcej dzieci przychodzi po porady w chorobach wewnętrznych.

Chleb i cukier na święta.

Ze względu na nadchodzące święta chrześcijańskie i żydowskie, karty chlebowe 73-go okresu wydawane są na okres trzytygodniowy, t. j. na czas od d. 18 go b. m. do 7-go kwietnia r. b. Karty drukowane kolorem czekoladowym na tle niebieskim, przeznaczone dla ludności chrześcijańskiej, dają prawo do nabycia: 6 funtów chleba, 1/2 funta mąki pszennej, lub 3/4 funta chleba i 36 funtów cukru (w czym 12 funtów jako dodatek świąteczny). Karty zaś drukowane kolorem niebieskim na tle brązowym dla ludności żydowskiej upoważniają do nabycia: 1 funta 20 funtów macy, 3 1/2 funta chleba, 1/2 funta mąki żytniej lub 3/4 funta chleba i 36 funtów cukru (w czym 12 funtów jako dodatek świąteczny). Powyższa ilość 36 funt. cukru będzie wydawana na kartki 24-lutowe.

Z łódzkiego okręgowego Towarzystwa rolniczego.

Wezorem, w sali Towarzystwa techników polskich, odbyło się zebranie członków Towarzystwa rolniczego okręgu łódzkiego.

Przewodniczył p. Czesław Olszowski z Niewiadowa.

Pan Wład. Wężyk z Bładowa referował bilans Towarzystwa, który zamyka się w następujących cyfrach: w przychodzie mk. 2489, w rozchodzie — mk. 1429, pozostaje w gotowiznie: w kasie 247 mk. i w depozycie kasy kolejek podjazdowych mk. 820, razem 1067 mk. Budżet na rok 1918 uchwalono—wedle propozycji przewodniczącego—bez ograniczenia sumy, wobec niemożności ustalenia wysokości wydatków, jakie do asygnowania będą konieczne. Przewodniczący zawiadomił, iż zakontraktowany został instruktor ogrodnictwa. Co do instruktora rolnictwa, to zaangażowanie będzie zależnym od preliminowanej sumy na pensję dla tego ostatniego.

Wobec tego, iż członek zarządu p. Ant. Stamirowski wychodzi w roku bieżącym i na jego miejsce winien być wybrany nowy kandydat, zebrani przez akłamację jednogłośnie powołali p. Stamirowskiego ponownie, co przez tegoż przyjęte zostało.

W wolnych wnioskach, obecny na zebraniu zawodowy pszczelarz, p. W. Ciesielski podniósł sprawę konieczności szerzenia nauki pszczelnictwa, co przyjęto z uznaniem i zaproszono wnioskodawcę do wygłoszenia w tej kwestji referatu na przyszłym zebraniu.

Na wniosek jednego z członków postanowiono przyjść z pomocą materialną jednemu z ziemian, który wskutek obecných krytycznych czasów znalazł się w ciężkim położeniu.

W końcu przybyły z Warszawy ogrodnik p. Maciejewski wygłosił pogadankę o hodowli warzyw: Mówca w referacie swym główny nacisk położył na dobrą konserwację nawozów i umiejętne i intensywne użycie takowych pod warzywa, oraz rozumne zastosowanie płodozmianów z uwzględnieniem przedplonów i poplonów. Przeszedł następnie cały porządek hodowli poszczególnych warzyw, począwszy od pędzenia rozsąd w inspektach, aż do zbiorów, oraz sposobów przechowania plonów przez zimę.

Na popołudniowym posiedzeniu, po dokończeniu pogadanki p. Maciejewskiego, na katedrę wszedł p. Wyganowski ze Złotnik w ziemi kaliskiej, który mówił o sterkoryzacji pól.

Podziękowawszy mówcy za wygłoszoną w pięknym języku pogadankę, zebrani—na propozycję przewodniczącego—postanowili zwiedzić jego gospodarstwo w Złotnikach w dniu 10 maja r. b.

W dalszym ciągu przewodniczący wezwał zebranych do podpisywania się na subsydjum na korzyść centralnego Towarzystwa rolniczego, które obecnie znajduje się w ciężkim położeniu z braku pomocy rządowej, jaką otrzymywało przed wojną.

Oprócz tego przewodniczący zwrócił się do zebranych z wezwaniem do polepsze-

W dniu 12 marca r. b. rozstała się z tym światem po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 29,

s.†o.

z sierocińskich Wanda Paczkowska

Wyprowadzenie drogich nam zwłok na cmentarz na Zarzewie nastąpi dziś w piątek o godz. 2-ej po poł. z domu przy ul. Targowej 45. Na smutny ten obrzęd zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych

1649—1

Mąż i Rodzina.

Szefowi naszemu D-rowi Edwardowi Walfiszowi z powodu zgonu matki Jego

b. p Rózi z Hufnagłów Jeruchimowej Walfisz

składają wyrazy współczucia i żalu

1613—1

Współpracownicy firmy Walfisz i Brüsch.

nia bytu pracowników rolnych, w celu zapobieżenia szerszenia się prądów bolszewickich, które, choć nieznacznie, lecz jednak do kraju przenikają.

Zebrani postanowili odnieść się do władz o pozwolenie służbie rolnej hodo-wli pewnej ilości lnu dla wyrobu dla siebie płócien na ubrania i bieliznę, oraz na wybijanie z siemienia lnianego oleju na krasiwo, gdyż służba ta jada obecnie zupełnie jałową strawę i nie ma sił do pracy.

W końcu p. Ant. Stamirowski podjął sprawę rozpoczętej w Łodzi organizacji komitetu pomocy dla inwalidów legionistów i ich rodzin i usilnie agitował o okazywanie temuż komitetowi materialnej pomocy.

Panowie Jankowski, Malcz i Szwajcer referowali sprawę skierowania na Podlasie i Chełmszczyznę kolonizacji włoścjan polskich, głodnych ziemi. Uchwalono porozumienie się w tej kwestji z Związkiem Ziemian K. P. i zaangażowanie pomiędzy włoścjanami przez kółka rolnicze, pełnomocników gminnych, duchowieństwo parafjalne i t. p. na korzyść przesiedlenia małorolnych na zagrożone placówki, w których ziemia jest obecnie niezwykle taną i w obfitości do kolonizacji.

Prezes R. O. O. p. Stamirowski zafiarował zebraniem ofertę Tow. „Kropla mleka“ — dostawę 15,000 litrów mleka miesięcznie po cenie targowej łódzkiej.

W ostatnim wniosku p. Lilpop z Brzezińskiego podjął sprawę trudności w zbywaniu i wywozie ziemniaków z tej ziemi. Obecny na zebraniu hrabia z Bni-na-Bniński wyjaśnił zebranim, iż poza dostarczoną z Brzezińskiego kontyngensem obowiązkowym, reszta zapasów ziemniaków była początkowo przeznaczoną na wolną sprzedaż na miejscu. Obecnie, wskutek starań magistratu łódzkiego u władz naczelnych, nadeszło rozporządzenie, aby cały wolny zapas tych ziemniaków z brzezińskiego był zarekwirowany dla Łodzi po cenie urzędowej 11 marek za korzec, dla tego ziemniaki już po cenie dowolnej sprzedawane być nie mogą, a muszą być dostarczane do Łodzi obowiązkowo i to w jaknajkrótszym czasie.

Na tem posiedzenie ukończono, poczem przewodniczący, zamykając obrady, oznajmił, iż na przyszłym zebraniu wygłosi prof. Henr. Radziszewski odczyt: „O przysziem obciążeniu rolnictwa na rzecz skarbu Królestwa Polskiego“.

Z Tow. badań nad dziećmi.

Onegdaj w sali kursów pedagogicznych odbyło się VII posiedzenie członków Towarzystwa badań nad dziećmi pod przewodnictwem d-ra Mikulskiego.

Po zapytaniu zebrania przez przewodniczącego, na katedrę wsiąpił dyr. Pogorzelski i wygłosił pogadankę na temat „Uwagi i spostrzeżenia w kwestji koedukacji“.

Oiczywną koedukacji był Stany Zjednoczone, skąd ten system nauczania rozszedł się po świecie całym. W Finlandji koedukacja wprowadzono w roku 1883. W jej ślady poszły następnie Szwajcaria, Szwecja, Norwegia, Dania, Holandia, Anglia. We Włoszech koedukacja nie zdołała się utrzymać. Niemcy i Austria są dotąd przeciwnikami tego kierunku. Toż samo tyczy się Francji, Hiszpanji, Rosji.

Następnie wliczył prelegent zdania i głosy poważnych pedagogów i uczonych za i przeciw koedukacji, z których wynika, iż wrażliwe oddziaływanie płci jest czynnikiem dodatnim w wychowaniu; iż w szkole obcowanie dziewcząt z chłopcami wytwarza atmosferę wężej rodzinna, harmonijną.

Koedukacja w Polsce zapoczątkowaną została około 1905 r. W historii jednak spotykamy wiele wypadków szkół koedukacyjnych, które mówca wliczył, a następnie przytoczył zdania poważnych pedagogów polskich, zarówno z ubiegłych wieków, jak i z czasów ostatnich. Iako ostatni dodatni objaw dobrych rezultatów koedukacji, mówca wskazał szkołę handlową zgierską (której jest przetożonym), w której wspólna nauka dla obu płci kontynuowana jest od roku 1911 z bardzo dodatnimi rezultatami, gdyż umysły obojga płci, różne pomiędzy sobą, wzajemnie się uzupełniają. W szkole obowiązują specjalny regulamin.

W końcu mówca wliczył wiele dodatkich

i niemnych wpływów, jakie system koedukacyjny wytwarza w szkole, jednakże na licznych przykładach wykazał, iż więcej jest wpływów dodatnich, niż ujemnych.

W dyskusji zabierali głos liczni mówcy, z przemówień których można wyciągnąć jeden ogólny wniosek, iż koedukacja w wychowaniu młodzieży jest systemem pożądanym i że system ten prawdopodobnie znajdzie szerokie rozpowszechnienie i w tworzącej się młodej szkole polskiej.

Za niezmiernie drobniawgo opracowany i pięknie wypowiedziany referat, mówcę nagrodzono szczerym oklaskiem.

Zadania prac. składów aptecznych.

Pracownicy składów aptecznych za pośrednictwem „Stowarzyszenia zawodowego pracowników drogistów“ wystawili szefom swym szereg zadań. Obejmują one następujące punkty:

I) Podwyżka płacy w stosunku następującym: a) zarabiający od 50 do 100 marek miesięcznie 75 proc.; b) od 100 do 200 mk.—50 proc. i c) od 200 do 300 mk. i wyżej—30 proc. II) Świętowanie całkowite jednego dnia w tygodniu. III) Korzystanie z jednomiesięcznego płatnego urlopu. Z urlopu płatnego korzystają pracownicy po jednym roku pracy w danym składzie. IV) Niedopuszczanie do wypełniania czynności fachowych osób, niezarejestrowanych w miejscowym urzędzie zdrowia. V) Przyjmowanie pracowników odbywać się może tylko za pośrednictwem „Biura pośrednictwa pracy“ istniejącego przy Stowarzyszeniu pracowników drogistów. VI) Termin przyjęcia wyżej wymienionych warunków upływa w dniu 26 marca r. b.

Zadania pracownik. fryzjerskich.

Pracownicy zakładów fryzjerskich postawili pracodawcom swym za pośrednictwem Zjednoczonej komisji związków zawodowych pracowników i pracowni fryzjerskich m. Łodzi następujące zadania:

1) Podwyżka płacy o 75 do 125 procent; 2) wypłacanie zarobków obowiązkowo co tydzień; 3) dzień pracy trwać winien od godz. 8 rano do 7 wieczorem z półtoragodzinną przerwą obiadową. W soboty praca przedłuża się o 2 godziny, to jest do godz. 9 wieczorem; 4) świętowanie całkowite niedzieli; 5) hygiena pracy musi być ściśle przestrzegana. Pracownicy winni otrzymywać fartuchy od przedsiębiorcy; 6) przy Związku zaprowadzona zostaje kasa chorych, do której pracownik wpłaca 2 proc. swej tygodniówki; takąż sumę obowiązany jest wpłacić przedsiębiorca; 7) przyjmowanie i wydalanie pracowników odbywać się może tylko za pośrednictwem „Biura pośrednictwa pracy“ przy Zjednoczonej komisji związku fryzjerów; 8) pracownikowi przysługuje prawo korzystania corocznie z 2-tygodniowego płatnego urlopu; 9) za uszkodzone podczas pracy narzędzia, pracownik nie odpowiada.

Termin przyjęcia warunków tych oznaczony został na wezorem wieczór, po którym to dniu, w razie ich nieuwzględnienia, pracownicy fryzjerzy mają porzucić pracę.

Ze Stow. drukarzy.

W niedzielę, dnia 17 marca 1918 r., w lokalu własnym (Nawrot 20) odbędzie się roczne ogólne zebranie członków Stowarzyszenia drukarzy łódzkich, z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie zebrania; 2) odczytanie protokołu; 3) sprawozdanie z działalności i kasowe za rok upięgły; 4) wnioski zarządu i członków i 5) wybory.

Przeciwno „paskarzom“.

Wiele łódzkich kawiarni w ciągu wojny przekształciło się w zbiorowiska spekulantów, gdzie dokonywane były transakcje „paskowe“. Również i największa z kawiarni łódzkich „Grand Café“ nie ustrzegła się losu tego. Wczoraj też wy-

